

Marine Le Penová přichází v pondělí ráno k soudu v Paříži

Autor: Constantin von Hoffmeister

Marine Le Penové bylo zakázáno kandidovat do volených funkcí (a tím i ve francouzských prezidentských volbách v roce 2027). To je **titulek** - žádná metafora, žádná nuance, jen tvrdé padající ostří. Neporazili ji v aréně debat ani názorů. Prostě jí zabouchli bránu. Královna je odstraněna ze šachovnice, zatímco hra pokračuje, zmanipulovaná, třesoucí se strachem z jejího návratu. Tohle není jen soudní síň. Je to divadlo rituální popravy, kde stojí jako odsouzenec. Rozehrává se drama zbavené přímočarosti tragédie. Oběť je víc než politická postava. Ztělesňuje vzpouru národa. Francouzské soudy, jednající jako nástroje nadnárodního soustrojí, vyhlásily svůj rozsudek: **Marine Le Penová** je vinna z odvahy klást odpor. Tvrdí, že v letech 2004-2016 „zneužila“ přibližně 4,5 milionu eur tím, že zaměstnávala asistenty, kteří údajně sloužili její straně Národní sjednocení, místo aby se věnovali „legitimní parlamentní práci“. Skutečným příznakem, který toto soudní řízení pronásleduje, je však samotná suverenita.

Odebrání jejího práva na účast ve volbách není žádnou bezvýznamnou právní poznámkou pod čarou. Jde o záměrnou demontáž práva lidu zvolit si svého vůdce. Načasování odhaluje promyšlený akt sabotáže, zaměřený proti těm, kdo zpochybňují převládající liberálně-levicovou ortodoxii. Soudní moc zasahuje právě tehdy, když jsou národní sázky vysoké a vyzývatel tlumočí hlas lidu. Le Penová krvácí tam, kde relikvie zůstávají netečné. Její odvolání je očekáváno, přesto se taková odvolání často ozývají jako marné vzdechy v soudních síních,

kde jsou verdikty předem dané.

Tohoto vzorce jsme byli svědky již dříve. Jméno Georgescu se vznáší v kronikách politické zrady jako **oblak dýmu**. Připomeňme si ho – rumunského vlastence, který se odvážil používat jazyk lidu a požadoval, aby se Brusel sklonil před Bukureští. A za Georgescem se ve stínech vznáší obraz Codreanu – Kapitána – mučedníka, jehož vzpomínka stále nahání strach v srdci byrokratického impéria. Georgescu, stejně jako před ním **Codreanu**, odmítl pokleknout a za tento vzdor byl vypovězen z demokratické iluze. Stál na pokraji vítězství, dokud se mašinerie Evropské unie neobrátila proti němu. Manipulovalo se s právními nástroji, odvolávalo se na byrokratické paragrafy a přes noc byl vymazán z voleb, které měl šanci vyhrát. Ulicemi nejezdily žádné tanky. EU potřebovala jen formální autoritu a procedurální lživost. Brusel zůstal lhostejný. Evropa bez výčitek svědomí požívá své děti. Georgescův apel byl také k ničemu, protože vše je zmanipulované a falešné.

Říkají tomu „právní stát“. V Unii, kde se právo ohýbá podle ideologických vrtochů, se však stává sametovým obuškem. Eurokraty neznepokojuje korupce, ale znepokojuje je čistota – taková, která vypovídá o dědictví, rodu a Evropě utvářené staletími, nikoliv prchavými trendy. Le Penová, stejně jako Georgescu, překračuje hranice tím, že tvrdí, že identita přetrvává. Že Francie existuje i mimo pouhou rétoriku – jako země, jako hraniční kameny, jako válečné památníky, jako vůně čerstvě upečeného chleba za úsvitu ve vesnici nedotčené zvrácenostmi modernity.

Skutečný soud se odehrává nyní, všude. Podřídíme se tyranii papírových dokumentů, bezejmenných soudců a směrnic napsaných v sanitizovaném jazyce? Nebo povstaneme jako kacíři proti jejich globálním dogmatům? Le Penová je víc než jen jméno vyškrtnuté z volebního lístku. Stala se symbolem – potlučeným a vzdorným. Prohlášení o její nevolitelnosti má za cíl učinit ji nepřijatelnou. Přesto myšlenka bojuje proti útlaku. Má-li Evropa zažít renesanci, tlukot jejího srdce bude rezonovat úzkostí a nepřikrášlenou pravdou.

Možná se zmocnili prezidentského úřadu, ale duše kontinentu zůstává mimo jejich dosah. Tuto podstatu nelze perzekuovat. Nebude umlčena právními vyhláškami. Evropský vlastenec – jako fénix povstávající z popela předků – povstává. Každý zakázaný hlasovací lístek, každý umlčený kandidát přilévá olej do ohně. Le Penové takzvaná „politická smrt“ znamená úvodní sloku další hymny. Tento epos se nebude odvysílán. Bude se vyprávět v metaforických katakombách, osvětlených mihotavým světlem svíček a vyslovených v kódech rozluštitelných pouze prastarými pokrevními liniemi.

Úvaha Constantina von Hoffmeistera **Le Pen and the Guillotine of Democracy** vyšla na publikační platformě Substack 31. března 2025.